

**TRGOVAČKI SUD
U SPLITU**

Na poslovni broj St-478/2025

**za VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Stečajni vjerovnik:

SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE, Republika Italija, Vigonza (PD), Via Regia 73, 35010, OIB: 86054239450, zastupan po odvjetnicama iz OD Mihalić&Pikija d.o.o. iz Zagreba

Stečajni dužnik:

BURABRODOVI društvo s ograničenom odgovornošću za gradnju brodova i trgovinu u stečaju, Split, Obrov 8, OIB: 54906234653, zastupan po stečajnom upravitelju Mariu Morosavljević

**ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA
na rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl.br.: St-478/2025-36
od dana 10.07.2026. godine**

1. Dana 10.07.2026. godine naslovni je sud donio rješenje posl.br.: St-478/2025-36 kojim je ukinuo odluku skupštine vjerovnika od 02.07.2026. godine:

Ukida se odluka skupštine vjerovnika od 2. srpnja 2026 koja glasi:

„Osniva se odbor vjerovnika u ovom stečajnom postupku sa slijedećim vjerovnicima: SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE, Republika Italija, Vigonza (PD) Via Regia 73, 35010, OIB: 86054239450, GRAD SOLIN, OIB:40642464411, Solin, Stjepana Radića 42 i Mirjana Grgić, OIB:14550506696 Kaštel Štafilić, Ulica Stipe Pense 20.“

Stečajni vjerovnik podnosi žalbu protiv predmetnog rješenja od 10.07.2026. godine zbog svih zakonskih razloga:

- apsolutno bitne povrede odredaba postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

2. Obrazloženje prvostupanjskog rješenja manjkavo je te pati od nedostataka zbog kojih se odluka ne može ispitati, i to iz više razloga predviđenih odredbom čl. 354. st. 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Navedeno prije svega ogleda se u činjenici da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama na kojima prvostupanjski sud temelji zaključak da je odluka skupštine vjerovnika protivna zajedničkom interesu vjerovnika, već isti tek općenito svoj zaključak, prije svega, obrazlaže i temelji na činjenici da će se osnivanjem odbora vjerovnika povećati troškovi stečajnog postupka, kao i da sjednice odbora vjerovnika same po sebi iziskuju dodatno vrijeme i angažman suda, stečajnog upravitelja, a i ostalih vjerovnika te time ne doprinose učinkovitosti stečajnog postupka.
3. Prvostupanjski sud, dakle, u pobijanom rješenju navodi da je odluka skupštine kojom se osniva odbor vjerovnika protivna zajedničkom interesu vjerovnika, kao i da odluku treba sadržajno sagledati kroz financijske i procesne posljedice koje bi ista odluka imala u stečajnom postupku.
4. U konkretnom slučaju, iz pobijanog rješenja posve je razvidno da sud zajednički interes vjerovnika svodi gotovo isključivo na smanjenje troškova stečajnog postupka, pritom isti zanemaruje činjenicu da zajednički interes nije samo smanjenje troškova, već i nadzor rada stečajnog upravitelja, transparentnost i zaštita vjerovnika. Pritom valja imati na umu osnovni i elementarni cilj stečajnog postupka, a to je skupno namirenje stečajnih vjerovnika.

Članak 2. stavak 2. Stečajnog zakona propisuje:

(2) Stečajni postupak provodi se radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. Poštenim dužnicima pojedincima omogućit će se oslobođenje od preostalih obveza prema odredbama glave IX. ovoga Zakona.

Istovremeno, iz članka 98. istog zakona proizlazi:

(1) Odbor vjerovnika dužan je nadzirati stečajnoga upravitelja i pomagati mu u vođenju poslova, pratiti tijek poslovanja iz članka 217. ovoga Zakona, pregledavati poslovne knjige i poslovnu dokumentaciju te naložiti provjeru prometa i iznosa gotova novca. Za obavljanje pojedinih poslova iz svoga djelokruga odbor vjerovnika može ovlastiti pojedine svoje članove.

(2) U okviru svoga djelokruga odbor vjerovnika osobito:

1. razmatra izvješća stečajnoga upravitelja o tijeku stečajnoga postupka i o stanju stečajne mase
2. pregledava poslovne knjige i cjelokupnu dokumentaciju koju je preuzeo stečajni upravitelj
3. podnosi prigovor sudu na rad stečajnoga upravitelja
4. daje odobrenje na predračun troškova stečajnoga postupka
5. daje mišljenje sudu o unovčenju imovine dužnika, kad sud to zatraži
6. daje mišljenje sudu o nastavljanju započetih poslova odnosno o radu stečajnoga dužnika, kad sud to zatraži
7. daje mišljenje sudu o priznavanju opravdanih manjkova utvrđenih popisom imovine, kad sud to zatraži.

(3) Odbor vjerovnika dužan je obavješćivati vjerovnike o tijeku stečajnoga postupka i o stanju stečajne mase.

5. Kao i ranije spomenuto, zajednički interes vjerovnika ne može se svesti samo na smanjenje troškova, već isti obuhvaća između ostalog i: transparentnost, kontrolu rada stečajnog upravitelja, učinkovito unovčenje imovine, zaštitu stečajne mase te pravodobno informiranje vjerovnika. Međutim, ništa od nabrojenog prvostupanjski sud nije niti razmotrio. Ovo posebno u situaciji kada su na izvještajnom ročištu ostala otvorena brojna činjenična i pravna pitanja:
- stečajni upravitelj nije se mogao očitovati o vrijednosti ulaganja stečajnog dužnika u društvo kćer niti o iznosu tih ulaganja;
 - stečajni upravitelj nije raspolagao podacima je li stečajni dužnik raspolagao nekretninama niti o vremenu i načinu njihova otuđenja, navodeći da je dokumentaciju tek nedavno zaprimio te da je potrebno dodatno utvrditi sve relevantne činjenice;
 - predložena je dopuna izvješća stečajnog upravitelja u odnosu na imovinu koja je bila u vlasništvu stečajnog dužnika, kao i u odnosu na sva njegova potraživanja koja se tiču predmetnog stečajnog postupka;
 - otvoreno je pitanje postojanja i opsega navodnog razlučnog prava društva PREVENT Central and Eastern Europe d.o.o., pri čemu je stečajni upravitelj potvrdio da navedeni subjekt nije prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku;
 - istaknuti su prigovori u odnosu na valjanost pravne osnove navodnog razlučnog prava društva PREVENT Central and Eastern Europe d.o.o., kao i u odnosu na mogućnost njegova odvojenog namirenja iz stečajne mase.
6. Stoga je zaključak suda da osnivanjem odbora vjerovnika stečajni vjerovnici ne bi imali nikakve koristi, a da bi istovremeno nastali dodatni troškovi, nije kritičan niti objektivan te proizlazi iz površne analize smisla i razloga iz kojih je odbor vjerovnika kao tijelo stečajnog postupka predviđen Stečajnim zakonom i iz kojih je razloga u konkretnom slučaju izglasao odnosno osnovan.
7. Iako sud navodi da bi osnivanjem odbora vjerovnika nastali dodatni troškovi, u obrazloženju svoje odluke uopće ne utvrđuje o kojim se troškovima radi, u kojem bi iznosu oni nastali, na temelju kojih činjenica ih procjenjuje niti zbog čega smatra da bi upravo ti troškovi bili takvog opsega da bi prevagnuli nad koristima koje odbor vjerovnika može ostvariti u provedbi stečajnog postupka i zaštititi zajedničkog interesa svih stečajnih vjerovnika. Sud pritom uopće ne provodi usporedbu između mogućih troškova rada odbora vjerovnika i koristi koje proizlaze iz njegove zakonom propisane nadzorne i savjetodavne funkcije, već unaprijed pretpostavlja da bi se osnivanjem odbora *povećali troškovi stečajnog postupka i opteretilo stečajni postupak s radom*. Stoga je pobijana odluka nejasna, nerazumljiva te su izostali ključni razlozi.
8. S time u vezi neobrazloženi je i zaključak prvostupanjskog suda da sjednice odbora vjerovnika same po sebi „*iziskuju dodatno vrijeme i angažman suda, stečajnog upravitelja, a i ostalih vjerovnika te time ne doprinose učinkovitosti ovog stečajnog postupka*“. Podrazumijeva se da sjednice vjerovnika konzumiraju vrijeme, ali konzumacija vremena nije istoznačnica nepotrebnom trošku. Na koncu, sud ne daje obrazloženje iz kojih je razloga odbor vjerovnika kao tijelo stečajnog postupka predviđen odredbama Stečajnog zakona i u kojim to situacijama, a da nije konkretna, nalazi svoju primjenu.

Naime, činjenica da djelovanje odbora vjerovnika podrazumijeva određeni angažman, vrijeme i eventualne troškove sama po sebi nije sporna niti predstavlja dovoljan razlog za ukidanje odluke skupštine vjerovnika. Svako tijelo koje sudjeluje u nadzoru i odlučivanju u stečajnom postupku nužno zahtijeva određene resurse, ali se opravdanost njegova osnivanja ne može

ocjenjivati isključivo kroz prizmu nastanka troška, već prvenstveno kroz njegovu svrhu i potencijalni doprinos zaštiti interesa vjerovnika.

Sud je propustio ocijeniti koje konkretne koristi odbor vjerovnika može imati u ovom postupku, osobito imajući u vidu njegovu zakonom određenu ulogu u nadzoru rada stečajnog upravitelja, davanju mišljenja i sudjelovanju u donošenju odluka koje mogu biti od značaja za očuvanje i povećanje stečajne mase. **Umjesto takve konkretne analize, sud je unaprijed zaključio da odbor vjerovnika predstavlja nepotreban trošak, čime je odluku skupštine vjerovnika zamijenio vlastitom procjenom bez razmatranja razloga zbog kojih su sami vjerovnici, kao osobe čiji se interesi u postupku neposredno štite, odlučili osnovati odbor.**

Pri tome je potrebno naglasiti da trošak odbora vjerovnika nije svrha njegova osnivanja, nego moguća posljedica njegova rada, dok je njegova svrha ostvarivanje učinkovitijeg nadzora i zaštite vjerovničkih interesa. **Stoga se eventualni troškovi mogu ocjenjivati samo u odnosu na konkretne okolnosti postupka, vrijednost i složenost stečajne mase, broj i položaj vjerovnika, složenost radnji koje se provode te očekivane koristi od dodatnog nadzora i sudjelovanja vjerovnika.**

Pobijanom odlukom sud nije utvrdio niti obrazložio zašto bi u konkretnom slučaju troškovi rada odbora vjerovnika bili nerazmjerni koristima koje bi njegovo postojanje moglo ostvariti, već je iznio samo opću tvrdnju da odbor vjerovnika proizvodi troškove u vidu vremena i angažmana članova. Takvo obrazloženje ne predstavlja dostatan razlog za ukidanje odluke skupštine vjerovnika, jer bi takav pristup doveo do zaključka da se odbor vjerovnika nikada ne bi mogao osnovati samo zato što njegovo djelovanje iziskuje određeni angažman.

Žalitelj smatra da je sud trebao provesti konkretnu ocjenu opravdanosti odluke skupštine vjerovnika, a ne polaziti od apstraktne pretpostavke da svako povećanje organizacijskih aktivnosti u stečajnom postupku automatski predstavlja neopravdan trošak. Time je zanemarena svrha instituta odbora vjerovnika i volja vjerovnika izražena na skupštini, zbog čega je pobijana odluka nepravilna i treba je ukinuti, odnosno preinačiti na način da se potvrdi odluka skupštine vjerovnika o osnivanju odbora vjerovnika.

9. Čak štoviše, navedeni zaključak prvostupanjskog suda mogao bi se okarakterizirati kao suprotan samoj svrsi instituta odbora vjerovnika koju je zakonodavac Stečajnim zakonom predvidio.
10. Nadalje, nejasan je, a prema mišljenu žalitelja i pogrešan zaključak suda da skupština vjerovnika može obavljati iste poslove kao i odbor vjerovnika pa da stoga osnivanje odbora nije potrebno.

Naime, zakon jasno razlikuje skupštinu vjerovnika kao najviše tijelo vjerovnika, koje donosi odluke o temeljnim pitanjima stečajnog postupka (čl. 107. SZ), od odbora vjerovnika, kojem člankom 98. Stečajnog zakona povjerava posebne, kontinuirane nadzorne i savjetodavne ovlasti prema stečajnom upravitelju i sudu.

Skupština vjerovnika predstavlja opće tijelo svih stečajnih vjerovnika dok odbor vjerovnika predstavlja uži predstavnički oblik sudjelovanja koji ima svrhu osigurati kontinuirani nadzor i operativno sudjelovanje u postupku između sjednica skupštine. Stoga se odbor ne osniva radi zamjene skupštine, nego radi učinkovitijeg ostvarivanja interesa vjerovnika kada okolnosti konkretnog postupka to opravdavaju.

Dodatno, vjerovnici su slobodni procijeniti da i u takvim okolnostima koristi odbora nadilaze njegove troškove, a sud ne bi trebao zamjenjivati tu poslovnu procjenu vjerovnika osim ako bi odluka doista bila protivna zajedničkom interesu vjerovnika što u konkretnom slučaju nije dokazano.

11. Jednako tako, nejasan je i zaključak prvostupanjskog suda da odluku skupštine o osnivanju odbora vjerovnika valja ukinuti i iz razloga je *„nije jasno i nedvosmisleno određena zadaća i funkcija odbora vjerovnika“*.

Zadaća ovog odbora propisana je dakle jasnom odredbom čl. 98. Stečajnog zakona dok su razlozi za konkretno osnivanje obrazloženi na ispitnom i izvještajnom ročištu od 02.07.2026. gdje je punomoćnica vjerovnika koncizno i detaljno obrazložila razloge i svrhu odbora.

12. U konačnici ukazuje se da je punomoćnica stečajnog vjerovnika već i na Izvještajnom ročištu istaknula kako odbor vjerovnika može svojim stručnim znanjem pridonijeti vođenju stečajnog postupka te obavljati zakonom propisanu nadzornu funkciju nad radom stečajnog upravitelja. Također, ista je istakla i da u konkretnom slučaju ne postoji nedostatnost stečajne mase, budući da iz Izvješća stečajnog upravitelja proizlazi kako procijenjena vrijednost stečajne mase iznosi 466.562,50 EUR s PDV-om.
13. Slijedom svega navedenog, obzirom da odluka skupštine o osnivanju odbora vjerovnika nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, predlaže se drugostupanjskom sudu usvojiti žalbu stečajnog vjerovnika te pobijano rješenje odgovarajuće preinačiti, odnosno podredno ukinuti predmetnu odluku prvostupanjskog suda i vratiti je na ponovni postupak prvostupanjskom sudu, uz naknadu troškova žalbenog postupka stečajnom vjerovniku.

U Varaždinu 24.07.2026. godine

Stečajni vjerovnik
zastupan po punomoćnici:

Troškovnik:

Sastav žalbe (Tbr. 14. t. 3.): 1.867,50 eura + PDV = 2.334,37 eura

Pristojba: sukladno odluci suda